

TRACKING ANGLE LOGO

[HTTPS://TRACKINGANGLE.COM/EQUIPMENT/MADE-IN-AMERICA-MASTERDECK-TURNTABLE-ORIGINAL-THINKING-IN-DESIGN-AND-EXECUTION](https://trackingangle.com/equipment/made-in-america-masterdeck-turntable-original-thinking-in-design-and-execution)

MOFI ELECTRONICS

A MasterDeck lemezjátszó tesztje

Michael Fremer tesztje. Megjelent a Tracking Angle honlapján 2024. június 19-én

Amerikában gyártva: MoFi MasterDeck lemezjátszó— Eredeti gondolkodásmód a tervezésben és a megvalósításban is MESSZE TÖBBET KAP, MINT AMENNYIT FIZETETT ÉRTE!

Miközben rövid ebédszünetet tartottam az 1990-es Consumer Electronics Show, vagyis a Las Vegas-ban megrendezett szórakoztatóelektronikai kiállítás félidejében, Allen Perkins, aki akkor a SOTA lemezjátszó gyártó cégnek dolgozott, én pedig a The Absolute Sound magazin számára készítettem írásokat, beszámolókat, teszteket, éppen kilépett a The Riviera Hotelből, ahol a „csúcskategóriás” eszközöket állították ki és tett egy rövid sétát a Las Vegas Boulevard-on, vagy ismertebb nevén a „Strip”-en.

A főutca bal oldala akkor éppen egy romhalmaz volt, a rácskerítéssel leválasztott hatalmas területen a korábban ott állott, de lebontásra ítélt épületek robbantás utáni maradványaival. A megmaradt néhány épület egyike volt a megszokott kékes háttérvilágítással kiemelt, 1966-ban megnyitott Caesar’s Palace gigaszálloda.

Azidő tájt éppen egyikünk sem volt igazán boldog az akkori munkahelyével, bár hozzáteszem, a SOTA és a TAS akkor két különböző vállalkozás tulajdonában és irányítása alatt állt.

Pár év múlva örömmel gazdagítottam az írásaimmal a Stereophile magazint és építgettem az on-line jelenléteimet, miközben Perkins megalapította az Immedia vállalatot és megtervezett néhány lemezjátszót és hangkart. Az RPM-2 lemezjátszó és hangkar 1997. körül került forgalomba és eleve klasszikusoknak születtek. Klasszikusoknak azért, mert a lemezjátszó formáját és felépítését sokan másolták, a hangkarja pedig zseniális tervezői bravúrnak bizonyult, de ezzel a szakállas történettel most nem kívánok részletesebben foglalkozni. Bőven találnak ezzel kapcsolatos információt a világhálón.

Perkins később megtervezte, legyártotta és piacra dobta a Spiral Groove lemezjátszó sorozatot és a Centroid hangkart. Mindkettő egyedi ötleteken és elképzeléseken alapult. Az SG1.2 a Centroid karral 36.000 dollárba került. Néhány évvel később Perkins leállította a saját lemezjátszói gyártását. A MoFi Distribution felvette Perkinst tanácsadóként, amikor elindította a MoFi Electronics részlegét. Tervezett is a MoFi számára egy lemezjátszó sorozatot, az így megjelent termékekben összegezte a korábbi ismereteit és tapasztalatait. A MasterDeck lemezjátszó karral együtt 5.995 dolláros áron került forgalomba.

Ahogy Perkins is ismerem, biztos vagyok abban, hogy nem találta egyszerű feladatnak és bizonyára frusztrálta is, hogy egyszerűsítse, olcsóbbá tegye a korábbi sikertermékeit, de ez volt az elvárt feladat a megbízójától. Nézzük meg, hogy hogyan tudta megoldani!

Aligha tévedek, ha a MasterDeck lemezjátszót olyan „jóárasított” Spiral Groove lemezjátszónak tekintem, amit Perkins soha nem gyártott volna a saját cégében. A lemeztányér csapágyazása -ami a kulcs a lemezjátszók „csendes” üzeműhöz, a fordulatszám pontos megtartásához és a lemeztányér stabilitásához- egy invertált kapszulázott

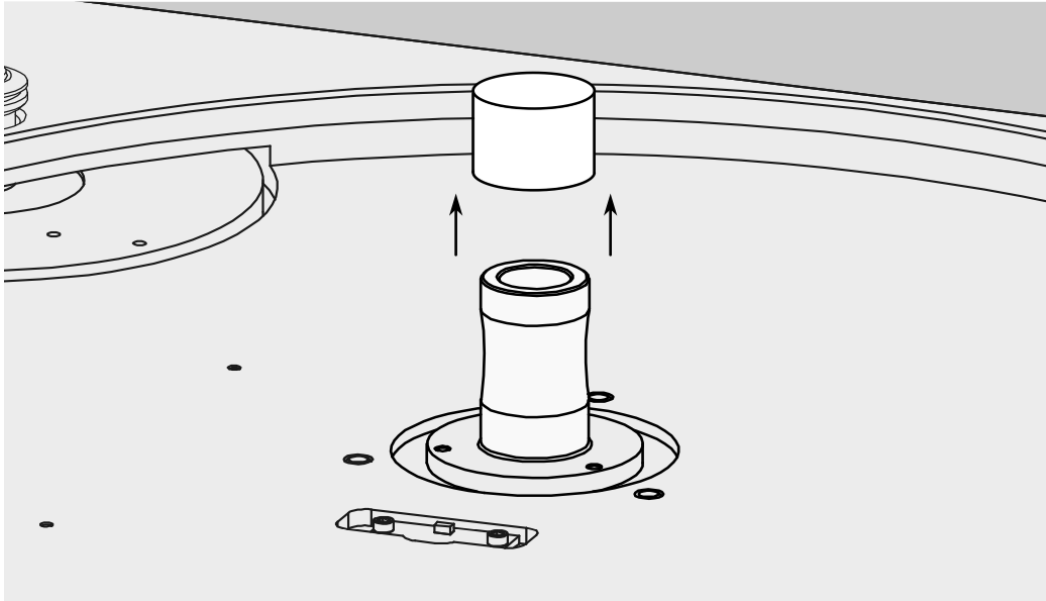
szerkezet, hasonló ahhoz, ami egyedivé tette annak idején a Spiral Groove lemezjátszót. Ez a csapágy zömök és lapos, szintbe hozza a forgástengelyt a szíjjal, ami kivételesen jó stabilitást biztosít a lemeztányérnak. Az esztergálás során a forgáspont alatt és felett egy vállat képeztek ki, ami növeli a forgás stabilitását. Az egyedileg kiválasztott csapágypersely (lásd lejjebb) csak ezen a két ponton érintkezik a csapággal. Számos feketelemez rajongó szerint a megnyújtott lemeztányér csapágy és csapágypersely kivételesen jó eredményt garantál -minél hosszabb, annál jobb-, de valójában pontosan az ellenkezője az igaz (egy bizonyos pontig). A kép bal felső sarkában látható félhold a részben eltakart motor, felette van a meghajtó tárcsa.

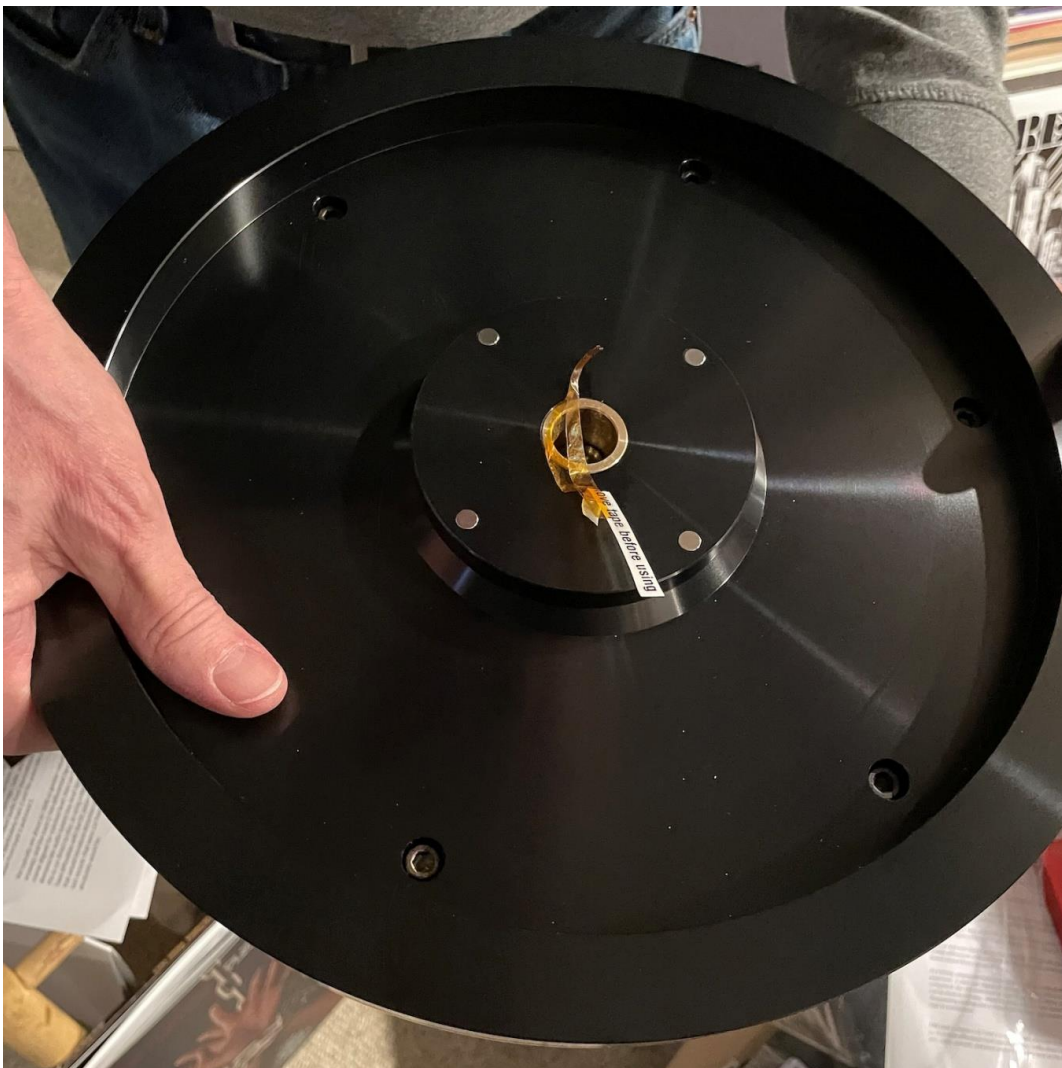
A következő képen a színeltérés látható, amit a csapágypersely és az orsó kitüremkedő vállalai közötti érintkezés eredményez (a lemezjátszót már „bejáratva” kaptam). A felső vállat a kupak takarja el. A képen a fordulatszám érzékelő is jobban látható, de a készülék csak indításkor ellenőrzi a fordulatszámot. Üzem közben nincs fordulatszám ellenőrzés és kiigazítás.

A lenti ábra a használati útmutatóból kimásolt kép, ezen még jobban látható ez a szerkezeti megoldás. Eredményeként minimális az érintkezési felület a lemeztányér persely és a csapágy között, ami messze stabilabb fordulatszám tartást eredményez, mint a „szabványos” hosszú orsócsapágy.

A csaknem 14,5 font tömegű, 1,75 hüvelyk magas alumínium-Delrin kúpos lemeztányér valójában magasabb, mint amilyennek a felhelyezése után látszik, mivel olyankor a tányér egy része a lemeztánczó vázon kiképzett mélyedésbe süllyed. A képen a lemeztányér szinterezett bronz persely betétje is jól látható. Kivehető a négy aprócska mágneslemez is, amely segítségével a vázra szerelt fordulatszám érzékelő a tányér forgási sebességét érzékeli.

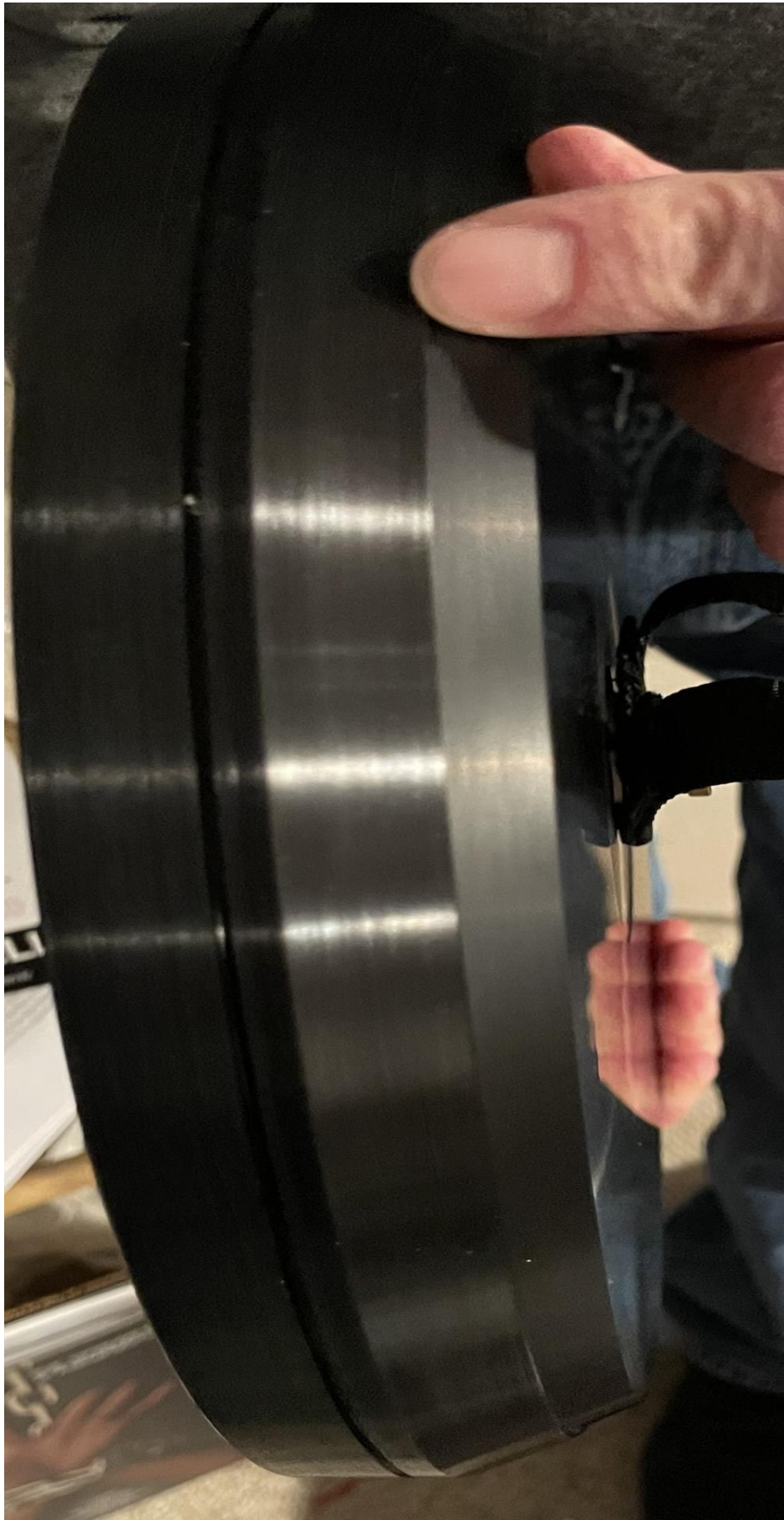

A tervező a képen fejjel lefele tartja a kezében a lemeztányért. A meghajtó orsó el van csatolva a csapágytól a zaj csökkentése érdekében az invertált csapágyfelületnél, ami egy acélgolyóból és egy Teflon nyomóbetétből áll.

Három csavar rögzíti az orsólemezt a lemeztányérhoz.

Ezek a részletmegoldások együttesen hasonló impedanciát biztosítanak a lemeztányér számára, mint amekkora a ráhelyezett lemez forgási energia vesztesége, amely alatt egy nagy tömegű, gépi forgácsolással kiegyensúlyozott alumínium lemeztányér forog nehezített peremmel, hogy javuljon a szerkezet tehetetlenségi nyomatéka. A lemeztányér tetején találjuk az elszigetelt orsót. Nagyszerű mérnöki megoldás, a tervező minden apró részletre jól odafigyelt.

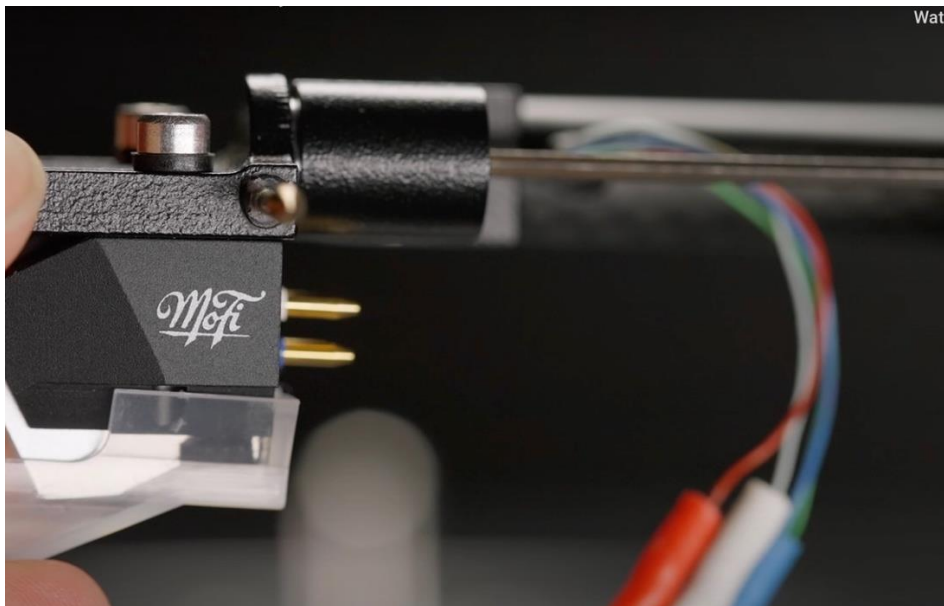

A tervező oldalára állítva mutatja a lemeztányért, hogy jól látható legyen a tányér rétegzettsége.

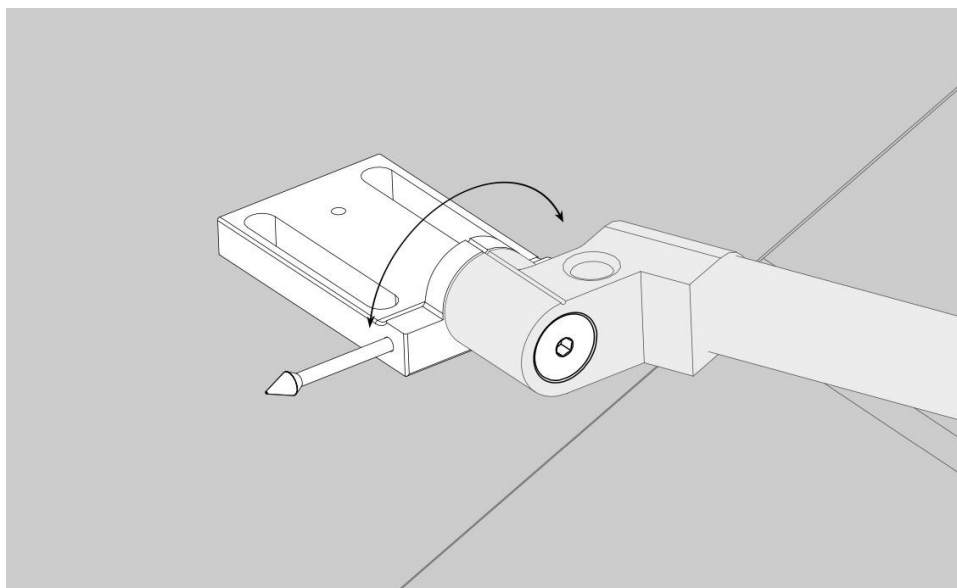
Egy háromfázisú váltóáramú motor hajtja meg a lemeztányért egy beépített elektronika által szabályozottan. A motort/elektronikát egy külső doboz látja el a működéséhez szükséges alacsony feszültségű tápárammal. A beépített elektronika kapcsolja a tápfeszültséget a motorra és állítja elő a kiválasztott fordulatszámnak megfelelő frekvenciájú szinuszhullámot (a gyártó honlapján tévesen úgy szerepel, hogy „egyenáramú szinkromotor” biztosítja a meghajtást és hogy a lemeztányér forgási sebességét „optikai áramkör” figyeli, ezek nem így vannak.) A MasterDeck esetében három fordulatszám választható, amelyek mindegyike \pm irányban finomszabályozható. A finomszabályozó (trim) gombot megnyomva az elektronika megőrzi az adott sebességhez tartozó nem szabványos értéket.

Egyedi "hibrid", egy ponton alátámasztott/kardán csapágyazású hangkar szabadalmaztatott ellensúllyal

Perkins a MasterDeck számára egy kifinomult, teljes mértékben szabályozható, beállítható 10 hüvelykes hangkart tervezett: Állítható a VTA/SRA a hangkartartó oszlopon, a túmerőlegesség a hangszedő tartó papucsnál állítható be. A hangszedő tartó papucs leszerelhető, így több hangszedőt is használhat a hangkaron. A csere gyors és egyszerű, nem jelent „huzalszakadás” veszélyt és az érintkezési pont is kevés. A besodródás elleni (antiskating) szabályozás a szint- és az ellensúly beállításával oldható meg és ami fontos, egyik szabályozási megoldás sem csökkenti a hangkar/hangszedő szerkezet merevségét.

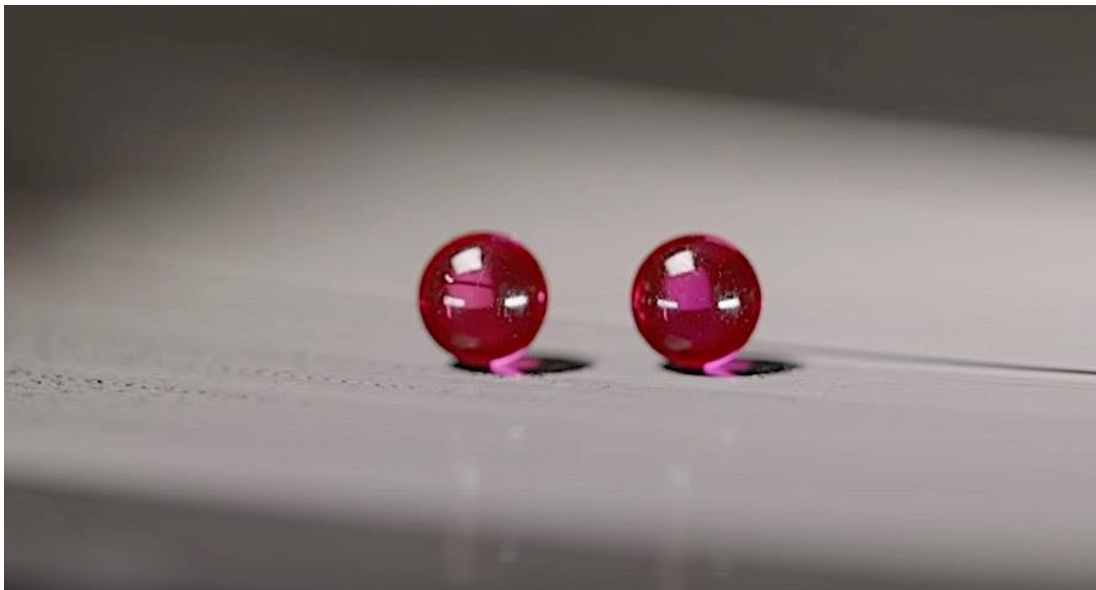
A hangszedő tartó papucs hengeres csatlakozója tökéletesen illeszkedik a hangkar csészéjébe és (a fényképen jól láthatóan) egy belső kulcsnyílású (imbusz) csavarral rögzíthető. A rögzítés előtt kis mértékben elfordítható a hangszedő tartó papucs, így állítható be a túmerőlegesség (azimut). A hangszedő tartó papucsán található jelölések segítik a pontos újrabéállítását, már ha emlékszik a korábbi beállítási értékekre.

A MasterDeck a Spiral Groove lemezjátszó egyedi "Centroid" ellensúly rendszerét használja, mivel ennél a szerkezetnél a tömegeloszlással könnyen módosítható az ellensúly tömegének és a forgáspontnak a viszonya. Ennek eredményeként igen sokféle tömegű hangszedő/hangszedő tartó papucs kombináció használható a hangkaron. Az ellensúly helyzete egy menetes tengelyen változtatható, ami igen egyszerűvé teszi a kar kiegyensúlyozását. Az ellensúlyt a forgáspont fele közelítve a szerkezet súlypontja az alátámasztási ponthoz közelít, míg kifelé tekerve távolodik attól, nagyjából úgy, ahogyan az a szabványos ellensúlyok esetében megszokott.

A kar oldalirányú elmozdulását egy módosított egypontos alátámasztás biztosítja, ahol a szabványos „egy golyó a csészében” megoldás helyett a tervező két rubingolyót helyezett el a csapágycsészében, nagyjából a "10:00" és "2:00" pozícióban, ami nagymértékben növeli a szerkezet stabilitását és kivédi a szokásos „egy pontos lebegés” okozta gondokat. A függőleges elmozdulást szabályozó járom szabványos kardáncsapályazásnak tekinthető, de a tervező Perkins szerint ez egy igen gondosan megválasztott és ezen a téren szokatlan megoldásnak tekinthető.

Habár a hangkarcső kívülről nézve egyenletes átmérőjű hengeres csőnek látszik, valójában belül az alátámasztási ponttól a hangszedő tartó papucs csatlakozási pontja fele haladva folyamatosan csökken a szénszálból készült cső belső átmérője. A belső kábelezés Cardas kábellel történt, DIN szabványú hangszedő csatlakozó aljzattal szerelve.

A menetes hangkar tartó oszlop tökéletesen illeszkedik a kardeszka gyűrűs befogó szerkezetébe, amely minden oldalról tökéletesen feszesen tartja az oszlopot, mielőtt meghúzta a rögzítőcsavart. A csavar kilazítása után is megőrzi azonban a hangkar a függőleges pozícióját. A hangkar magassága a bordázott állítógyűrű elforgatásával szabályozható, ha kioldotta a karoszlop rögzítését. Egyszerű, jól bevált VTA/SRA beállítási lehetőség, de tartsa szem előtt, hogy a hangkar magasságának állításával a túmerőlegesség is változik, mivel módosul a hangszedő tartó papucs eltolási szöge. Éppen ezért a VTA/SRA érték állításánál hallható változás a hangban emiatt a szögmódosulás miatt keletkezhetett. Érdeemes tehát a hangkarmagasság változtatása esetén a túmerőlegességet is újra beállítani!

A fentiek egy rögzített beszélgetés alapján készültek.

A készülék beállítása és használata

A készülék egyszerűen és gyorsan beállítható. A négy HRS (Harmonic Resolution Systems) által tervezett és szállított állítható magasságú láb a gyártó szerint "5,5 fokos mozgásszabadságot" biztosít és így szabadon "lebeghet" a lemezjátszó, ami ezáltal "kivételesen jó hatásfokkal csatlakozhat el a környezeti rezgésektől és ráhatásoktól. Miután felszerelte a vázra a tányért és a hangkart, szintbe állította a lemezjátszót, csatlakoztassa hozzá a tápegységet. A szerkezet első bekapcsolása után a kalibráló módra vált a készülék, majd leáll. Ezt a műveletsort elvégzi a 45 és a 78 fordulatszámon is, ha átállítja a fordulatszám szabályozót. A lemeztányértől balra található kis ablak figyelmeztet a fordulatszámot az indulástól a stabil fordulatszám eléréséig. A kalibrálás után megmértem a fordulatszámot az RPM telefonalkalmazással és az pontosan 33,3 értéket mutatott.

A 6.999 dollárba kerülő Ortofon MC Verismo hangszedőt választottam a teszthez, bízva abban, hogy jól fogja fogadni és túrni azt a hangkar és nem is tévedtem. Miközben Allen Perkins egy magazint lapozgatott, sorban beállítottam a szükséges paramétereket, ügyelve arra, hogy már az első feltett lemezt hallgatva megítélhessem, hogy mennyiben tudja visszaadni a MasterDeck a Verismo közismerten kiváló hangzaskarakterét.

Fogalmam sincs, hogy hány 5.995 dolláros lemezjátszót vásárló szerel be bele egy a lemezjátszónál többbe kerülő hangszedőt, de persze megtehetik és a megfelelő beállításokkal és a rendszert kiszolgáló egyéb eszközök gondos megválogatásával akár nagyszerű rendszert is kialakíthatnak. Csak egy apró figyelmeztetés: Mivel egyedi a hangszedő tartó papucs kialakítása, sokuknak támadhat az az ötlete, hogy lecserélik azt a megszokott kialakításúra, hogy könnyebb legyen a hangszedő csere. A helyükben én nem tenném ezt, inkább vennék több hangszedő tartó papucsot a lemezjátszóhoz. Én is így tettem.

Amúgy öröm a Masterdeck lemezjátszót használni, egy apró megjegyzéssel: A hangkartartó bak biztonsággal tartja a helyén a kart, ami jó dolog. Ugyanakkor egy erős húzással kell azt a helyén rögzíteni és ha nem figyel oda, úgy gondolhatja, hogy *már a helyén van* a kar, de ha nem így lenne, könnyen kibillenhet az az orsó irányába és majd onnan kell visszahúznia a kartartó bakra.

A lemezjátszó indításához csak válassza ki a kívánt fordulatszámot, nyomja meg a gombot (ami ugyanabban a színben világít, mint a MoFi Electronics Peter Madnick-je által tervezett [MasterPhono](#) hangszedő illesztő erősítő). Ezzel a 12.000 dollárba kerülő egységgel egy kiváló hangszedő illesztő előerősítőt tehet a lemezjátszó mellé. Mindkét készüléket kiváló képességekkel rendelkező iparági tervező zseni tervezte.

Bár biztos voltam benne, hogy a csapágy már jól be van járátva (hiszen bejárattott készüléket kaptam tesztelésre), azért óvatos duhajként a Shaknspin alkalmazással megmértem a rendszert és az alábbi eredményt kaptam:

The screenshot shows the W&F analyser app interface. At the top left is the Shaknspin logo with the tagline "Find the difference." and at the top right is the "W&F analyser" title. Below the title is a "Connect" button. The main display area shows the following data: "Connected to E21FFA8B53ABEFA7", "Avg: 33.344 / Dev: 00.04%", "Variation: 33.15 / 33.48", "Min%: -0.573% / Max%: +0.419%", "HighPass Min: 33.09 / HighPass Max: 33.59", "W&F peak: 0.361 / W&F peak 2s: 0.336", "W&F DIN: 0.234 / W&F WRMS: 0.046", "W&F RMS: 0.07 / Jitter%: 0.119", "Wow: 0.28 / Flutter: 0.07", and "Freq1 (Hz): 01.099 / Freq2 (Hz): 00.488". At the bottom are three buttons: "Speed Trace", "Disconnect", and "Help / About".

shaknspin
Find the difference.

W&F
analyser

Connect

Connected to E21FFA8B53ABEFA7

Avg: 33.344 / Dev: 00.04%

Variation: 33.15 / 33.48

Min%: -0.573% / Max%: +0.419%

HighPass Min: 33.09 / HighPass Max: 33.59

W&F peak: 0.361 / W&F peak 2s: 0.336

W&F DIN: 0.234 / W&F WRMS: 0.046

W&F RMS: 0.07 / Jitter%: 0.119

Wow: 0.28 / Flutter: 0.07

Freq1 (Hz): 01.099 / Freq2 (Hz): 00.488

Speed Trace

Disconnect

Help / About

Ez több mint figyelemre méltóan jó egyenfutási eredmény, sőt akár kiválónak is mondhatnám. A 12.000 dollárba kerülő **Rega NAIA** mérési eredményével összevetve (amit szíjhajtású lemezjátszónál valaha is mértem) egyáltalán nem rossz egy még fele annyiba sem kerülő lemezjátszótól!

Zeneileg teljesen kielégítő hangzás

A készülék tervezője egy dobos és ráadásul egy a legjobbak közül. Kiváló ritmusérzéke és a zene iránti érzékenysége minden általa tervezett termékben visszatükröződik. Már érvizetek óta hallgatom az általa tervezett eszközöket. Ebben a tesztben is felhívom a figyelmet arra, hogy ezek „hangolt rendszerek”. Az agyoncsillapított eszközökkel kiölhető a zene a készülékből, míg a kevés csillapítás okán elveszthetik azok a zeneiségüket.

Perkins nem igazán ahhoz szokott, hogy megrendelésre adott végfelhasználói árú készüléket tervezzen. Szándékosan kerültem a beszélgetés során a kérdést, hogy milyen kompromisszumokat kellett kötnie ahhoz, hogy a megadott költséghatáron belül maradjon az új készülék, de ha bármit is tett. Azt úgy sikerült megtennie, hogy nem szenvedett kárt a született termék zeneisége, főleg nem azokon a területeken, amelyek leginkább érintik őt.

Nyilvánvalóan a "ritmika/időzítés" kapta a fő hangsúlyt, hiszen mint említettem, dobos a készülék tervezője. A másik érezhetően kiemelt szempont az alacsony zaj és a zavaró környezeti ártalmaktól való tökéletes elcsatolás volt. A lemezjátszó ritmikai teljesítményét alapvetően az állandó forgási sebesség pontos betartása határozza meg, a másik kritikus tényező pedig az, hogy mennyire tudja magát függetleníteni a szerkezetet a külső rezgésektől, illetve a készülék működése közben elkerülhetetlenül keletkező vibrációtól.

A meghallgatást a nemrégiben általam próbahallgatott és ismertetett Stephan Crump **Slow Water** albummal kezdtem, a MasterDeck készüléken. A lemez megjelenése után hallgattam meg akkor a dupla lemezt a referenciának tekintett OMA K3 futómű + SAT CF1-12 kar kombináción. Ugyanezt a lemezt a MasterDeck-en hallgatva meglepően jó volt a mélyfrekvenciás tartomány alsó szélé és ezt tapasztaltam a többi meghallgatott lemez esetében is. A mély hangok igazán mélyre hatoltak, de nem tűntek túlhangsúlyozottnak és mindenféle elszíneződéstől mentesek voltak.

Mi tagadás „többet” tudott a referencia rendszer, de a zene általános jellemzői nem sokat változtak a sokkal olcsóbb rendszeren hallgatva és különösen igaz ez a ritmikai egyensúlyra, bár úgy tűnt, hogy azért a közép-mély tartomány felső szélé mintegy cseppet melegebben szólt volna a MoFi készüléken.

A Verismo nem egy "gazdag" hangzású hangszedő, sok más hangszedővel ellentétben. Sokkal semlegesebb, néha talán már hűvösnek is mondhatnám a hangját, de nagyon tetszik a ritmika kiegyensúlyozottsága, az impresszív transzparenciája, a kiváló térlekepezése és a tranziensek precíz megszólaltatása. Ebben kétségtelenül a Replicant 100 tú is nagy szerepet játszik.

A MasterDeck nagyon pontosan hozta a Verismo ismert hangkarakterét. Különösen feltűnt a tranziensek tisztasága és sebessége, bár talán egy árnyalatnyit több lett a melegség az alsó tartományban, de anélkül, hogy az a ritmika rovására ment volna. Olyan hangzásegyensúlyt tapasztaltam, ami a legtöbb zeneszeretőt boldoggá tenné és az észlelt apró eltérések csak a nagy rendszerrel összehasonlítva érződtek. Összességében tehát igen jó benyomást tett a MasterDeck, hosszú időn át is öröm hallgatni a muzsikáját, bármilyen műfajon is hallgattam. Legfőképpen a hihetetlenül csendes hátere és az fogott meg, hogy mennyire természetesen, mindenfajta erőlködés nélkül szólaltatja meg a zenét.

A kiállításokon, leginkább Münchenben gyakran kapok a látogatóktól lemezeket meghallgatásra. Ez egy kedves gesztus, de nem tagadom, egy polc már tele van ilyen, soha meg nem hallgatott lemezekkel a gyűjteményemben. Egyszerűen nincs időm a kéretlenül kapott lemezek meghallgatására, de azért nemrégiben csak rászántam magam arra, hogy találmra kihúzzak néhányat ezekből a lemezekből és meghallgassam őket. Az egyik ilyen lemez Sob & The Czyks kicsit furcsán hangzó című *A Soulful Journey Can't Stop Loving You on Route 66 Vol. II* albuma volt (Swingin' gate SG-002). Nem is kellett ránézniem, az első pillanatban kitudt, hogy teljesen analóg lemezről van szó. A lemez lejátszása közben olvastam csak el a lemezborítón található ismertetőt. A felvétel élő előadáson készült egy Studer C37-es magnóval, nagyszerű mikrofonokkal.

A zene jellegét tekintve "audiofil kategóriájú", a hagyományos dzsessz és a szving ügyes keveréke, ismert dallamok feldolgozásával. A *hangzása* 11 a 12-es skálán. A lemez igazi „stúdióban készült” minőségű, kimagaslóan jó és erőteljes mélyhangokkal, a lábdob és a basszusszekció dominanciájával. A női énekes „pont a helyén” van. Ezentúl szívesen mutogatom majd ezt a lemezt én is a bemutatókon, hiszen nem vitás, hogy a hallgatóság nagy részének tetszeni fog és figyelemre méltóan jó a zene is rajta. Az énekesnő, Denise Gordon félelmetesen jól énekel, hangkaraktere és kifejezőmódja nagymértékben emlékeztet Tom Waits-re a *Small Change* albumon. Némi gondolkodás után a lemezborító alapján arra is rájöttem, hogy kitől is kaptam ezt a lemezt és ha tudni szeretné, hogy ki is volt az, kattintson [ide](#). Egyébként meg még annyit mondhatok, hogy a MasterDeck a legkevésbé sem jött zavarba a lemez igazán mély, erőteljes basszusaitól, igen széles dinamikartományától és a „közvetlenül a lemezre” felvétel tipikus hangzáskaraktérétől.

Szinte ingyen kaptam annak idején egy igen jó minőségű *Gerry Mulligan '63 The Concert Jazz Band* (Verve V6-8515), lemezt, ami tudomásom szerint RCA kiadásban is megjelent. Ray Hall készítette a felvételt a Webster Hall koncertteremben 1962. decemberében és micsoda nagyszerű a zenekar! Clark Terry, Doc Severinsen, Bob Brookmeyer, Jim Hall az előadók között. Mulligan bariton szaxofonon és zongorán játszik. Amint arról a lemezborítón olvasható ismertető is említést tesz, a zene Ellington színezetű, de a hangzása tipikus Mulligan. A mai dzsessz világában ez már szigorúan "a régi iskola" világa, de mi tagadás, mai is örömmel hallgatom és nagy örömömre a MasterDeck tökéletesen keltette életre a felvétel atmoszféráját. Mulligan zongorajátéka hallatszik középről és nemegyszer rendesen odavert a klaviatúrának, de ezek a nagy dinamikájú részletek meg se kottyantak a hangkarnak, ahogy a Verismo tökéletesen küldte ezeket a túlmodulált jeleket neki, egyformán hibátlan volt a kiolvasás és a megszólaltatás is.

Csak ismételni tudom, hogy a legmegdöbbentőbb a MasterDeck háttérzsúnya, ilyen csak egy *sokkal* drágább eszköztől szokott kapni az ember. Ez igazán élvezetessé tette a zenehallgatást, főleg az olyan csendes felvételeket hallgatva, mint amilyen a *Pentangle Sweet Child* (Transatlantic TRA178) albuma. Megvan annak a varázsa, amikor egy adott eszköz sajátossága arra *ösztökél*, hogy egy bizonyos lemezt vegyek elő. Így tettem fel a tányérra a The Incredible String Band lemezét, amit azután gyorsan követtek a késői 60-as évek angol zenéi és micsoda élvezet volt azokat hallani! A mélyfekete háttérből csendül fel a zene és elvész a fekete lemezek lejátszása során gyakran meg tapasztalt összes mechanikai zaj és zöreje, nyoma sincs másnak, mint a természetes hangszereken megszólaló zenének. Ez minden öröm forrása!

Következtetések

A MoFi Electronics MasterDeck lemezejátszójának létrehozása bátor vállalkozás volt, de a hatalmas tapasztalattal és szakmai tudással rendelkező veterán tervező nagyszerű terméket alkotott és egy jól átgondolt, becsülettel összerakott szíjhajtású lemezejátszóval lepte meg a céget. Ráadásul egy „szó szerint” könnyen és jól beállítható kart is alkotott hozzá, ami sem a beállítás, sem a hangszedő csere során sem rontja a rendszer merevségét és stabilitását. Mind a tervezés, mind a Michigan államban lévő Ann Arborban történő gyártás minősége is dicséretes, semmi kívánnivalót sem hagy maga után. A csomagold ki és használd tökéletesen igaz és az is pozitív, hogy a készülék kétféle fa kivitelben is kapható.

Egy olyan lemezejátszóval állunk szemben, ami legalább olyan jól szól, mint amilyen jól néz. Ránézésre *érezzük*, hogy jó az eszköz, ráadásul még jobb is, mint amilyennek látszik. A legnagyobb csoda az, hogy mindezt 6.000 dolláros áron sikerült Amerikában megtervezni és legyártani. Nem is meglepő, hogy már el is fogyott az első széria és csak remélni tudom, hogy hamarosan érkezik az utánpótlás! A MoFi MasterDeck a legjobbak közé tartozik a 10.000 dollár alatti árú lemezejátszók között és ezt biztossággal jelenthetem ki.

A készülék műszaki adatai

MŰSZAKI ADATOK

Motor:

Szík hajtás, egyenáramú szinkron motor

Választható fordulatszámok:

33,3 f/p, 45 f/p, 78 f/p +/- finomszabályozási lehetőséggel

A lemeztányér:

14.35 font tömegű Delrin® bevonatú alumínium

Porvédő fedél:

Nincs

Áramfelvétele:

< 5 W

Méretei:

20" széles x 5,125" magas (~ 6,250" a hangkarral) x 15,125" mély

Tömege:

37,4 font

A HANGKAR MŰSZAKI ADATAI

A hangkar típusa:

Egy ponton csapágyazott/kardán csapágyazású hibrid

Túlnyúlása:

18 mm

Eltolási szöge:

22,8°

Javasolt hangszedő tömeg:

5 g – 14 g

Gyártja:

[MoFi Electronics](#)

A MoFi termékeket Magyarországon kizárólagos jellellegel forgalmazza:

Limar Audio Kft.

Szent István krt. 12. I. em. 4/a

1137 Budapest

Email: info@limar.hu

www.limar.hu

Telefon: (+36-1) 359-3136,

(+36-1) 329-2980